

[Poul Møller.]

havn, har også betydelige transportudgifter og andre udgifter, som gør det rimeligt for dem at have de samme fordele, som Dragør har. Vi har imidlertid ikke ment på nuværende tidspunkt at kunne tage stilling til andre henvendelser i så henseende, idet hele hovedstadsspørgsmålet er et af de problemer, der må løses i den kommende tid.

Vi er også tilfredse med, at den højtærede finansminister har givet tilsagn om, at han nu vil prøve på inden 1. maj 1952 at give os en redegørelse for hustruers adgang til at underskrive selvangivelsen, for så vidt angår deres egen indkomst og formue. Vi er klar over, at det ikke er noget, der kan gennemføres på en dag eller to i ligningslovsudvalget, at det er et problem, som kræver en retslig undersøgelse af det ansvar, hustruerne vil pådrage sig ved denne underskrift. Hvis vi får — hvad jeg går ud fra — denne redegørelse inden 1. maj, skulle vi jo også have god tid til at indarbejde dette forslag i næste års ligningslov.

Mit parti har også stor sympati for, at man i videst muligt omfang prøver at fremme de privates interesse i at investere og at lægge penge til side til investering, og vi har derfor sympati for den henvendelse, der har været om investeringsfonds. Men også her gælder det vel, at det ikke under et så kort udvalgsarbejde, som der her er tale om, har været muligt at få ønsker opfyldt, som altså også mit parti har, i lighed med erhvervenes skatteudvalgs.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansministers stedfortræder, fordi han har stillet sig så velvilligt overfor det forslag om lønmodtagerfradrag, der nu bliver gennemført. Den, der betvinger sig selv, er jo større end den, der betvinger en stad, og jeg tror, den højtærede minister har vist sin størrelse og sin personlighed gennem den sejr, han her har vundet.

Jeg vil iøvrigt gerne principielt sige, at mit parti har meget ofte drøftet og her i salen rejst spørgsmålet om skattefritagelse for pensions- og forsikringsbidrag. Vi har, som jeg sagde ved første behandling, fundet og vundet en fordel ved det forslag, regeringen her har fremsat om at udvide forsikringsfradraget fra 400 til 600 kr., men vi må også på dette område se i møde, at man når frem til en skattereform, således at samfundet og staten i videst muligt omfang animerer befolkningen til selv at sikre sin alderdom og derved lette statskassen og de offentlige kasser i det hele taget for de betydelige beløb, som aldersrenten vil komme til at udgøre i de kommende årtier.

Det er klart, at de ændringsforslag, der er stillet af udvalget og tiltrådt af ministeren, vil medføre et provenutab og måske et ikke ubetydeligt provenutab, men vi er også fra mit partis side rede til, når vi når frem til marts, til skæringsdagen, hvor vi ved, hvorledes det ligger med hensyn til statens indtægter og udgifter i indeværende finansår, og hvor man lettere og bedre kan budgettere for det kommende finansår, da at drøfte med regeringen, hvilke muligheder der kan være for at opnå den fornødne kompensation for de ændringer, der er gennemført her ved udvalgets arbejde.

Jeg skal derfor anbefale de af udvalget stillede ændringsforslag. Jeg må samtidig anmode ærede medlemmer om at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har i dag især været inde på de danske kongers historie. Under forrige punkt på dagsordenen var det Frederik VI, vi fik frem, her var det Knud den Hellige — jeg ved ikke, om det var navneligheden med den højtærede fiskeriminister, der inspirerede det ærede medlem til denne ikke helt smagfulde sammenligning med ministeren. Men jeg vil bede ærede medlemmer huske på, at det, man fik ud af revolten imod Knud den Hellige, det var Oluf Hunger, og det kan måske komme til at gå på lignende måde med andre, hvis man følger det ærede medlems råd, at man kommer ud i det, som er meget, meget værre.

Jeg skal derfor anbefale at stemme imod de kommunistiske ændringsforslag.

Axel Sørensen: Jeg har et spørgsmål til den højtærede minister, inden forslaget om ligningsloven forlader dette høje ting. Spørgsmålet er dette, om det virkelig er nødvendigt at opretholde den gamle regel, at dommerkontorerne skal autorisere restancelisterne ved udpantningen. Alle ved, at denne autorisation kun består i, at en kontormedhjælper på dommerkontoret sætter sit stempel under på listerne. Der spildes her en masse tid, arbejde, papir og porto til ingen verdens nytte; udpantningen kan jo kun ske, når forfaldstiden er kommet, og det ved ethvert kommunekontor. Man taler så ofte om forenkling af administrationen. Her drejer det sig om, at et arbejde, der er til ingen verdens nytte, kan spares.

De ændringer og tilføjelser til ligningsloven, som er indstillet af flertallet, kan mit parti tiltræde. At man udvider hovedstadsområdet ved at medtage Store Magleby i dette, mener vi er rimeligt, men man må